

گرامی باد اول ماه مه!

برای برپائی دنیائی انسانی، برای صلح، برای آزادی و برای سوسیالیسم

نیاز خودیعی تشکل مستقل کارگری پاسخ دهند. اینان در طی مبارزات چندین ساله خود رهبران با تجربه ای در عرصه کار سندیکائی وارد صحنه مبارزه کرده اند و روابط خوبی با برخی نهادهای سندیکائی جهانی برقرار کرده اند.

و بالاخره رو شدن دست تشکل هائی نظیر خانه کارگر و شورای اسلامی کار را باید به عنوان یک دستاورد و در نتیجه رشد آگاهی کارگران ایران، محسوب کرد. این تشکل های سیاه دولتی و ضد کارگری همواره برای به بیراهه کشاندن و هرز بردن مبارزات کارگران، با استفاده از رانت قدرت، خود را تنها مدافع منافع کارگران معرفی کرده با اجرای سیاست های ضد کارگری جمهوری اسلامی به کارگران و منافع طبقاتی آنان ضربه زده اند.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ضمن اینکه مهمترین پیام اول ماه مه امسال را ایجاد و گسترش تشکل های مستقل کارگری می داند، حمایت خود را از مبارزات کارگران برای دستیابی به خواسته هایشان اعلام کرده، خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی، به ویژه زندانیان جنبش کارگری و در مرکز آن آزادی منصور اسانلو می باشد.

ما وظیفه خود می دانیم که برای رفع ممنوعیت فعالیت سندیکای کارگران شرکت واحد، لغو دادگاه های نمایشی برای محاکمه رهبران سندیکا و برداشتن لاک و مهر و گشودن سندیکا از هیچ تلاشی دریغ نورزیم.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ضمن صمیمانه ترین شاباش ها به مناسبت اول ماه مه، جشن بزرگ همبستگی کارگران سراسرجهان، همه احزاب و سازمانهای سیاسی و آزادیخواهان را به دفاع از خواسته های کارگران فرا می خواند

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

نهم اردیبهشت ۱۳۸۵ برابر بیست و نهم آوریل ۲۰۰۵

اعتصاب کارگران معدن کرومیت اسفند دقه، معدن ذغال سنگ کرمان، ذغال سنگ البرز، نساجی غرب کرمانشاه، شیشه میرال و دهها کارخانه دیگر بخاطر اینکه ماهها پرداخت حقوقشان به تعویق انداخته شده، دست به اعتصاب و در مواردی راهپیمائی و اعتراض زده اند.

جمهوری اسلامی ایران برغم گزافه گوئی های بی شمار در رابطه با دفاع از "مستضعفان" نه تنها کارگران و مزد و حقوق بگیران را به سود سرمایه داران زیر فشاروحشینه قرار می دهد، نه تنها جیب مشتی دزد و دلال را با سرمایه کارگران و مردم ایران پر کرده و دسترنج آنان را غارت می نماید، حتی صدای آنان را برای طلب دستمزدهای به تعویق افتاده چندین ماهه شان، در گلو خفه می کند. دولت قرون وسطائی احمدی نژاد که هنری جز کاشتن بذرنفرت در دل روشنفکران و آگاهان جهان ندارد و برای بقاء دارو دسته خود چهار اسبه ایران را به سوی ماجراجوئی اتمی کشانده است، یکی از دشمنان به نام طبقه کارگر است. احمدی نژاد که با ادعای سرازیر کردن پول نفت به سفره "مستضعفان" توانست با تقلب و فریب در سال پیش به قدرت برسد، امروز، کارگران را به خاطر طلب حقوق معوقه، به خاطر خواست تشکل سندیکائی و هزاران خواست ابتدائی که در بسیاری از کشورهای سرمایه داری، سال هاست به رسمیت شناخته شده است، به سلابه و بند و زنجیر می کشد.

به رغم تهاجم این رژیم آزادی ستیز به هستی و حقوق و دسترنج کارگران، مبارزه این طبقه در تمامی اشکال قانونی و فرا قانونی علیه حکومت و کل نظام سرمایه داری دامنه گسترده تری پیدا کرده است. امروز در نتیجه مبارزه و پایداری کارگران کاملاً قابل مشاهده است که حکومت نمی تواند به سادگی خواسته های آنان را نادیده بگیرد.

همچنین بخشی از کارگران ایران به آن سطح از آگاهی رسیده اند که به مبرمترین و ضروری ترین

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، دیگر بار فرا رسیده است. این روز فرصتی است تا کارگران در دفاع از خواسته های انسانی خود دست در دست هم گذارند و علیه متجاوزان به حقوق شان و در مخالفت با جهانی سازی نئولیبرالی، فقر، بی خانمانی و جنگ متحد شوند. فرصتی است برای همه جریاناتی که برای خواسته های این بلوک مبارزه می کنند تا به خود بنگرند و صفوف خویش را برای دستیابی به آزادی و سوسیالیسم فشرده کنند. فرصتی است تا انسان های ظلم ستیز و آزاد اندیش با هدف برقراری صلح و آزادی و استقرار دمکراسی و عدالت اجتماعی، ره جوئی کنند. فرصتی است برای همه ستم دیدگان، تا طرحی نو علیه ظلم و بیداد، دراندازند. فرصتی است تا کارگران کشورمان فریاد عدالت خواهانه شان را علیه این همه بیداد به گوش مردم دنیا رسانند:

صدای مبارزه سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران برای حق تشکل شان را و فریاد منصور اسانلو در زندان به جرم ایستادگی و پافشاری روی این خواست انسانی.

صدای کارگران سقز برای برگزاری جشن مستقل اول ماه مه، صدای حکیمی، عبدی پور و صالحی را از پشت دیوارهای زندان. صدای دیوارگر را که پس از زندان در کشوری به وسعت ایران جانی امن برای زیستن نتوانست بیابد و مجبور به ترک کشور خود شد.

صدای اعتراض و اعتصاب کارگران ایران خودرو برای تعطیلی رسمی اول ماه مه، که بالاخره سرمایه داران کارخانه را به تمکین واداشتند.

صدای اعتراض کارگران کارخانه نساجی شاهو در سندج را که به خاطر ۱۰ ماه حقوق معوقه به همراه خانواده خود دست به اعتصاب زدند، صدای اعتراض کارگران سنگ رود برای اینکه ۱۳ ماه حقوق نگرفته اند، صدای کارگران کشتی سازی ایران صدرا که ۹ ماه بی حقوق مانده اند، صدای اعتراض و

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران